

ФОРМУВАННЯ ПІДЗЕМНОГО АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА ВЕЛИКИХ МІСТ

Т. С. ВІННИЧЕНКО,

*Харківський національний університет будівництва та архітектури
(м. Харків, Україна)*

E-mail: vin.tatiana.serg@gmail.com

У сучасних умовах інтенсивного міського розвитку використання підземного простору є часто необхідним заходом для створення якісного середовища проживання. Стрімкий розвиток загальної кризи міст викликаною не в останню чергу браком простору для розвитку підвищив цінність підземного простору. Однак, для повноцінного інтегрування підземних просторів в міську тканину необхідна організація в межах підземного простору міста сучасного архітектурного середовища.

У період інтенсифікації урбанізації сучасне місто розширюється та вимагає все більше вільного простору, все більше людей прагне до життя у великих містах, а міста в свою чергу прагнуть до розширення, у зв'язку з цим можна виділити три напрями міського розвитку:

- збільшення поверховості будинків (зростання кількості поверхів будівель для того, щоб задовольнити потребу в площі)
- розширення меж міста (освоєння вільних і / або сільськогосподарських земель для розширення території міста)
- заглиблення під землю (освоєння підземних ділянок міста, продовження і заглиблення функціональних частин будівель, зменшення кількості надземного транспорту)

Водночас, можна стверджувати, що архітектурне середовище підземного простору хвилювало людство не тільки з появою міських поселень, але й з перших століть його існування як виду. Багаточисельні приклади видатних підземних архітектурних споруд минулого тільки підкреслюють актуальність теми. Проблемою підземного простору займалися такі архітектори як Ежен Хенард, Едуард Утидьян, Раймонд Стерлінг, Д. С. Конюхов, М. Вебер, В. Л. Глазичев, П. Ф. Швецов, А. Ф. Зільберборд, В. М. Слукін, та ін., але при аналізі публікацій та наукових робіт можна зробити висновок що нажалі проблема підземного архітектурного середовища не була широко розглянута. Спираючись на вищесказане необхідність проведення дослідження на тему формування архітектурного середовища підземних просторів полягає в тому, щоб дослідити історичний розвиток підземного архітектурного середовища, та відповідно, можливостей формування підземного архітектурного середовища у великих містах. Сього-

дні екологічні та кліматичні процеси змушують нас подивитися на середовище і як наслідок на архітектуру з іншого боку. Ми розробляємо екологічне житло, використовуємо екологічні матеріали для будівництва, які не порушували б і без того крихкий стан нашого клімату. У деяких ділянках нашої планети кліматичні зміни відчуються дуже гостро, урагани і повені, спека і холод - все це позначається не тільки на людях, а й на архітектурних об'єктах. У містах розташованих в зоні формування або на шляху циклонів, підземні притулки врятували багато тисяч життів. У цих районах у кожній сім'ї є підземне укриття, яке раз за разом рятує їх від руйнівної сили стихії. Такі ж укриття будуть необхідні в разі стрімкого похолодання, повені та інших природних катастроф, змінювалася б тільки специфіка підземних укриттів. Не на останньому місці стоїть питання зберігання ресурсів, виробництва і розташування стратегічно важливих об'єктів.

РОЛЬ ФОРМУВАННЯ ВІЗУАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ ДЛЯ МАЛОМОБІЛЬНИХ ГРУП НАСЕЛЕННЯ В СТРУКТУРІ СУЧАСНОГО МІСТА

С. П. ШКЛЯР,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова (м. Харків, Україна)*

E-mail: svetlanashklyar1980@gmail.com

Якість середовища життєдіяльності (місць тривалого перебування) маломобільних груп населення визначається сукупністю кількох вимог, головними з яких більшість науковців визнають доступність, безпечність, комфортність та інформативність. Усі ці фактори є органічно взаємопов'язаними та взаємодоповнюючими, і зміна якогось із них (в позитивну чи негативну сторону) може вплинути на придатність предметно-просторового середовища в цілому для використання людьми з обмеженими можливостями.

Незважаючи на те, що вимога інформативності середовища у даному переліку наведена останньою, саме вона може значно змінити рівень доступності, безпечності та комфортності міського середовища.

Інформативність середовища забезпечують візуальні засоби інформації – носії інформації у вигляді помітних зором текстів, знаків, символів, світлових сигналів тощо.

В сучасному місті головною функцією візуальних комунікацій є забезпечення легкої і зручної орієнтації в просторі (середовищі): зменшення витрат часу на знаходження та візуально-психологічну (чи функціональну) ідентифікацію об'єкта, встановлення оптимального